

Katowice, 15 I 2017

Szanowni Państwo!

Mamy przyjemność zaprosić do współpracy nad kolejnym – szóstym już – tomem *Zamierania*. Po *Interpretacjach* (red. G. Olszański, D. Pawelec, Katowice 2007), *Lekturach* (red. G. Olszański, D. Pawelec, Katowice 2008), *Prozach* (red. M. Ładoń, G. Olszański, Katowice 2012), *Zamieraniu fikcji* (red. M. Ładoń, G. Olszański, Katowice 2014) oraz *Zamieraniu gatunku* (red. M. Ładoń, G. Olszański, Katowice 2016) tym razem proponujemy *Zamieranie pisarzy*.

Upomnieć się chcemy o – najogólniej mówiąc – pisarzy współcześnie słabo obecnych, zapomnianych czy wręcz nieznanych, a niegdyś uznawanych za ważnych, istotnych, nierzadko kluczowych dla danej formacji czy czasu. Proponujemy Państwu zatem poddanie się kulturowej anamnezie i dokonanie ponownych odkryć pisarzy i pisarek, choćby tylko w celu zrewidowania naszych osobistych kanonów. Jesteśmy ciekawi refleksji nad ujętą w taki sposób kategorią tradycji literackiej, jak i próbami opisu mechanizmów stojących za praktykami odchodzenia pisarzy w niepamięć oraz czynników decydujących o potrzebie ich powrotów. Z jednej bowiem strony nie da się zaprzeczyć, że usuwanie pisarzy z pamięci czytelników i badaczy wydaje się naturalne; może być odpowiedzią czy wręcz reakcją obronną na nadprodukcję literacką, przemijanie literackich mód i zmian wartości; niejednokrotnie bywa odrzuceniem nieaktualnej tradycji lub języka. Tak rozumiane zamieranie pisarzy bliskie jest zwykłemu nicowaniu czy selekcjonowaniu. Z drugiej jednak strony wierzymy, że literatura jest produktem szczególnym – nie ma terminu ważności. Mimo że zapomnianie pisarzy i zastyganie ich dzieł w lekturowym bezruchu jest bezdyskusyjne, to podobnie bezsporna jest w naszym przekonaniu konieczność stałych zabiegów rewindykujących.

Pytanie, kogo i dlaczego warto odzyskać, pojawia się w dyskursie krytyczno- i historycznoliterackim dość często. Ostatnio postawiła je redakcja „Nowej Dekady Krakowskiej” (2016, nr 3), publikując wielowątkową dyskusję zatytułowaną *O znikaniu pisarzy, nieczytaniu literatury i innych jej sprawach* oraz odpowiedzi na ankietę dotyczącą literatury zapomnianej. Podobny to gest do znacznie wcześniejszego, zainicjowanego w 1992 roku przez paryską „Kulturę” (ankieta *Pisarze niedocenieni – pisarze przecenieni*, „Kultura” 1992, nr 7). Nasza propozycja zakłada przejście od ogólnej diagnozy do konkretnych rozpoznań, które w jakiejś mierze mogłyby stanowić przezwycięzenie melancholii zamierania. Próby przypominania, odradzania i dopuszczania nieobecnych pisarzy do głosu są dla nas wszakże równie interesujące, co rozpisywanie samego procesu zapomniania. Te dwie, niezwykle ważne w kulturze współczesnej kategorie – zapomnianie i przypominanie – traktujemy jako bieguny wyznaczające zakres dociekań *Zamierania pisarzy*.

Zapraszamy zatem gorąco do współtworzenia szóstego tomu *Zamierania* wszystkich zainteresowanych tak określoną tematyką. Czekamy na teksty o charakterze historycznoliterackim oraz na teoretyczne refleksje.

Prosimy o zgłaszanie propozycji do 15 lutego, a na gotowe teksty czekamy do 30 czerwca 2017 roku.

Łączymy pozdrowienia,

Monika Ładoń (monikapeter@wp.pl)

Grzegorz Olszański (olsza2001@poczta.fm)